

PROJEKTS PĒDAS

...un nav lielākas vērtības uz pasaules, kā viss, kas ir dzīvs...

Linda Vaškēviča
Seces p-skola 6. klase
skolotāja: A. Mencendorfa

Informācija: 9835605; www.pedas.lv

“Projekts Pēdas” 2005. gadu uzsācis ar jauniem plāniem un jaunām idejām.

Kā īpašs NOTIKUMS būtu jāatzīmē sadarbības līguma slēgšana ar Hansabanku, kas nozīmē lielākas iespējas realizēt visus tos plānus un idejas, kas dzimst Pēdās.

Latvijā darbojas kopumā vairāk nekā 20 bankas, tomēr šobrīd tikai “Hansabanka” ir nolēmusi nopietni atbalstīt zaļās idejas un zaļo domāšanu, kas patiešām patīkami pārsteidz un iepriecina visus īsteni zaļi ticīgos.

Novēlam bankai labi strādāt un attīstīties, jo rūpes par saviem klientiem, ne tikai biznesa izaugsmes izpratnē, bet arī - lai viņi varētu staigāt par mazliet tīrākiem mežiem un parkiem un elpot mazliet tīrāku gaisu, ir novērtējamas 10 balļu sistēmā ar 10 punktiem.

PALDIES “Hansabankas” vadībai un uz tikšanos kādā no talkām!! :) Bankas darbinieki jau izrādījuši interesi par piedalīšanos talkās, turklāt, ne tikai Rīgā.

Pavasara sezonas talku grafiks Rīgā

Sadarbībā ar Rīgas Domi, Rīgas Vides fondu

Trešdienas. Talku sākums 15.30

- 6. aprīlis - Daugavas krasts (aiz Sarkanā Kvadrāta)
- 13. aprīlis - Juglas ezera krasts (Brīvdabas muzejs un tam pieguļošā teritorija)
- 20. aprīlis - Ziepniekkalns (bērzu birzs)
- 27. aprīlis - Buļļupes krasts

Sestdienas, talku sākums plkst. 10.00

- 30.aprīlis - Šmerļa mežs
- 7.maijs - Mežaparks

Informācija Pēdu mājas lapā www.pedas.lv
Tel. uzziņām: 9835605

Talku grafikā un varētu būt izmaiņas - sekojiet informācijai!

Biznesmeņa Gunta Guka neredzamā puse

Gints Guks: Kompanijas "PRO 1" valdes priekšsēdētājs,
Kluba "Essential" īpašnieks,
Latvijas Zāļas partijas biedrs 5 gadus

Māra Rumba - "PRO 1" valdes priekšsēdētāja palīdze

G.G. spēj ļoti meistarīgi un pārliecinoši cilvēku aizraut ar savām idejām, kuras viņam ir lielā vairumā.
Ir ļoti radoša personība un visu dzīvē ir sasniedzis saviem spēkiem gandrīz no nulles. Viņš sāka darboties šajā biznesā lodējot lampas un taisot aparātūru diskotēkām. Šobrīd viņš ir PRO 1 prezidents un kluba "Essential" īpašnieks.
Viņš ir cilvēks ar spēcīgu raksturu.
Ideāls trīs meitu tēvs!
Guks augstu vērtē sevi kā personību un arī citos saskata personības.

Bruno Birmanis - režisors, Ventspils galvenais mākslinieks

Gints ir absolūtais darbaholiķis un pozitīvā nozīmē azartisks cilvēks. Apveltīts ar labu iztēli, kas gan nav raksturīgs tehniskiem cilvēkiem. Man personīgi ar viņu ir viegli komunicēt.
Vai vienmēr tur doto vārdu? Drīzāk jā nekā nē. Ľoti spontāns cilvēks un nav jaunpieminīgs. Esam gan strīdējušies gan....nē kāvušies neesam, bet esam atraduši vienmēr risinājumu un salabuši.
Braucot kopīgā vizītē uz Angliju, pārliecinājos, ka mums abiem ir raksturs, jo bijām spiesti kāda mazpilsētas restorānā samaksāt par steiku 30Ls.
Steiks bija nebaudāms, bet mēs viņu tomēr varonīgi apēdām:))

G. G.aicina piedalīties:

MANA SAPŅU PILSĒTA OGRE

4. marts**Pulcēšanās vieta Ogres estrāde****Sākums plkst. 14.00**

Dziedās AISHA !!! DJ Japānis

**Būs silta Tēja!
Būs balvas!
Būs interesanti!**

Ierašanās darba drēbēs ar siltiem apaviem

LATVIJAS ZĀĻĀ PARTIJA

Sadarbībā ar "Projekts Pēdas"

Pasākuma organizētājs Arvis Auziņš aicina visus skolēnus un jauniešus piedalīties, sakopt un sniegā (ja tāds būs) veidot savu sapņu pilsētu.

Tuvāka informācija mājas lapās www.bermuds.lv un www.pedas.lv

PĒTĪJUMS

Talku modes aktuālākās tendences

Talcinieku ekipējumu lielākoties nosaka katra personīgā gaume, taču dominējošais kritērijs ir un paliek viens uzvilk kaut ko mugurā. Galvenokārt to nodrošina botes, visas dzīves vētras pārdzīvojušas džinsas un jaka ar tādu ventilācijas sistēmu, kurā vēl manāmas jakas paliekas. Jaku un džemperi var aizvietot arī ērts flaneļa kreklis.

Matu sakārtojums talciniekiem visdažādākais: puišu apcirptie pakauši maigi disonē ar meiteņu vējā brīvi plandošajiem matiem. Uz dāmu galvām rindā rindā kārtojas dabas veltes : lapas, ziedi, skujas, kas spēj konkurēt pat ar rotaslietu veikalu piedāvājumu.

Balti un melni svītrotas galvassegas kopā ar māksligajiem ziediem - "Strīpaino reisa no Suntažiem" vienojošais elements. Pirātus aplaupījušās meitenes.

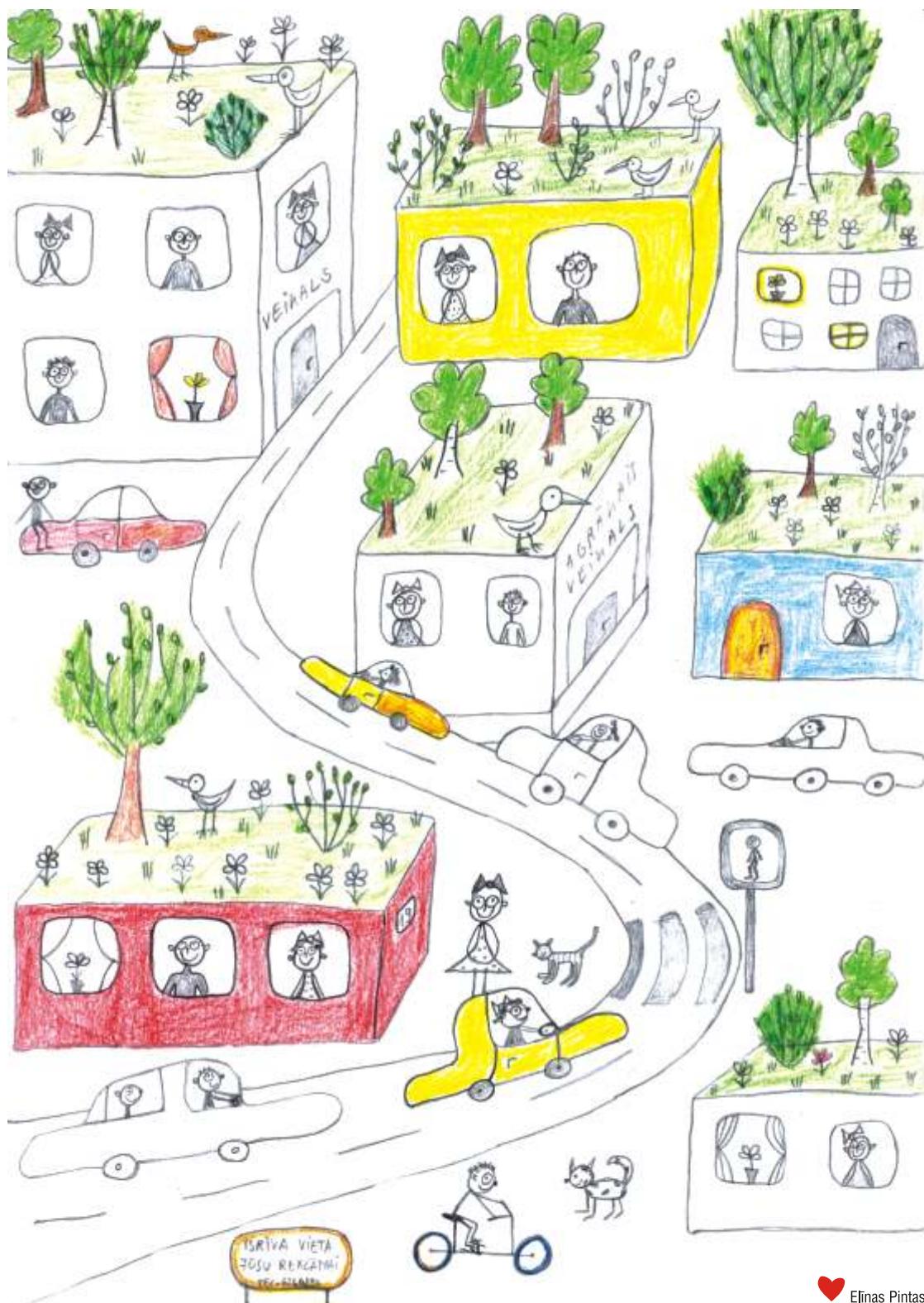
Populārākais pasākuma aksesuārs - maiss ar Fazer saldumiem.

Šī meitene no plašā dabas aksesuāru klāsta - lapām, skujām, ziediem - ir izvēlējusies tikai ziedus.

Netīrie džinsi talkās vienmēr topā!

Elīnas Pintas zīmējums

"Izpušķotais Purvčiks" jeb komentāri zīmējumam

Ļoti bieži dzīrdomas pilsētnieku sūdzības, ka zalaizai zonai ir atvēlēts pārāk maz vietas. Un, piemēram, Rīgas centra zālītē nemaz nedrīkst vāļāties. Bet ir taču milzīgas neizmantotās platības. Kur? Uz māju jumtiem.

Var pašpikot no ziemelzēmēm un uz jumtiem iekārtot plavas vai pundurkoku audzītes. Vai no diendvidzemēm - un podos iekārtot dažādus zālumaugus. Un tad pirms randiņa, puķes meklējot, būs jāriet nevis uz tirdziņu, bet uz jumtu.

Tas nebūs vienīgais šāda projekta realizācijas labums. Lai padomājam par vienmuļo blokmāju atdzīvināšanu, par gaisa kvalitātes uzlabošanos. Cik gan tūkstošus latu varēs ietaupīt, katru ziemu nesālot kocīpus un pēc tam necenšoties tos dabūt atpakaļ pie dzīvības.

Varu derēt, ka putnu vērotāji aiz sajūsmas ģibst par šādu domu. Viņiem tad pētāmie objekti nepārtraukti atrastos acu priekšā. Un nevajadzētu samierināties tikai ar baložiem, pilēm un kaijām, kaut gan tie nenoliedzami īoti interesanti putni. Koku un krūmu plantācijas uz jumtiem piesaistītu arī citas sugas.

Tā kā nebaidīsimies šķipot no kaimiņzemēm, jo sods pa to nedraud. Iekārtosim paši savus gaisa dārzus!

DZĪVE KOJĀS

Albertiņa stipruma zāles / Albertiņi, plašāk pazīstami kā *Kojanum Tarakanum* /

Reiz dzīvoja students, kura istabīnā dzīvoja trīs albertiņi - dēli un albertiņš - tēvs. Divi gudri, bet trešais, nu kā jau trešajam pienākas, mulķis. Dzīvoja šie albertiņi kopā ar savu veco un daudz piedzīvojušo tēvu.

Kādu dienu vecais albertiņš paaicināja dēlus pie sevis un teica: "Mīlie dēli, jūtu, ka man ir laiks aiziet... Atstāšu jūs vienus, bet, lūdzu, rūpējieties cits par citu. Īpaši, lūdzu, vecākie, rūpējieties par Vilibaldu. Gan jau šīs rūpes vainagosis ar veiksmi un bagātību!" To pateicis, vecais albertiņš nokāra galvu un sastinka.

Vecākie dēli sašutuši saskatījās: "Kāpēc gan mums būtu jārūpējas par to vārguli un tēva mīluli? Lai pats rūpējas par sevi! Mums pašiem savu problēmu pietiek!"

Vilibalds tikmēr rūgti raudāja pie tēva līķīša. "Ak, tēvs, kāpēc gan tev bija jāaiziet tik ātri?" viņš skumji vaicāja. "Vai nevarejī padzīvot vēl mazliet ilgāk?"

Kādu dienu pie brāļiem ieradās Skapja karāja de Bagao ziņnesis un skalji paziņoja: "Blakus esošās Tumbočkas karāvalsts pūkis ir nolaupījis skaisto Amēliju karāja jaunāko meitu un tur to savā tornī blakus istabīnā. Kas atbrīvos Amēliju un atvedis to atpakaļ sveiku un veselu, saņems viņas roku un vēl pašu augstāku un labāko plauktu mūsu Skapi! Pavēle dota visiem jaunajiem Albertiņiem mūsu Skapja karāvalstī! Atteikšanās tiks sodīta ar nāvi "Raid" mājiņā!" To paziņojis viņš devās uz nākamo skapja plauktu.

Vecākie brāļi gandrīz sakāvās par to, kuram lielākas tiesības nemit tēva bruņas. Tad atmeta tām ar roku un paņēma savas galu galā spožākas un jaunākas. Princesei taču jāiepatīkas un tādas vecas, sarūsējušas bruņas neradīs vajadzīgo iespaidu!

Pirmais ceļā devās vecākais brālis Antuāns. Pirms tam gan vecākais albertiņš nolika plauktu stūri mazu trauciņu ar vīnu. "Ja vīns paliek sarkans, tad es atgriezišos, taču ja tas kļūst balts, tad dodieties glābt arī mani" viņš nobirdīnāja pārējos brāļus un devās prom no dzimtā plaukta. Bruņas spoži spīdēja un zirgs no spaghetti makarona raiti riksoja uz priekšu. Abi pārējie brāji sāka Antuānu gaidīt atpakaļ un domaja, ka noteikti viņam būs veicies un kopā ar Antuānu Skapja karāvalsti atgriezīsies arī Amēlijā. Pagāja diena, divas, trīs... vīns visu laiku bija sarkans. Te kādu rītu Vilibalds sparīgi modināja brāli: "Vīns ir kļuvis balts!" Abi brāļi saskatījās un Gideons devās pēc savām bruņām. Pirms izbraukšanas no plaukta, arī viņš nolika trauciņu ar vīnu blakus brāļa trauciņam. "Ja vīns kļūst balts, nāc palīga" Gideons nopūtās un devās ceļā.

Gāja laiks un vīns palika sarkans. Tad kādu rītu arī Gideona trauciņā vīns bija kļuvis balts! Vilibalds nopūtās, paņēma tēva vecās bruņas, apsegloja mazo spirālmakarona zirdziņu un devās ceļā.

Viņš jāja ilgi, līdz nokļuva līdz Skapja karāvalsts apakšai, kur bija vārti un ceļš uz Tumbočkas karāvalsti. Vilibalds pa ceļam satika ļoti daudzus albertiņus, kas skumji nokāra galvas, kad jauneklis jāja garām. "Hmm... kāpēc gan viņi ir tīk noskumuši? Es taču dodos glābt skaisto Amēliju!" Vilibalds brīnījās. Kāds pavisan vecs albertiņš Vilibaldam nočukstēja: "Tik daudzi albertiņi ir pazuduši, glābjot skaisto Amēliju, ka drīz Skapja karāvalsti nepaliks neviena jauna albertiņa. Kurš tad sargās mūsu karāvalsts albertiņas no uzbrukumiem?"

Vilibalds, to padzīrdējis, izslējās staltāk uz sava makaronzirdziņa, pavinājās garās ūsas un devās tālāk. Kad viņš bija aizvēris robežvārtus aiz sevis, tad juta, ka mazs uztraukums ir klāt kā likts! "Nu jā...sveša zeme, bet gan jau viss būs kārtībā un izglābšu gan savus brāļus, gan Amēliju!" mazais varonis pie sevis noteica un drossirdīgi devās iekšā nezināmajā, uz kurieni viņu veda plats un ērts ceļš.

Kādu laiciņu jājis, Vilibalds nonāca pie krustcelēm. Pie tām bija milzīgs un pelēks puteklis ar uzrakstu: "Pa kreisi jāsi galvu pazaudēsi. Pa labi jāsi zirgu pazaudēsi. Taisni jāsi abi pazudīsiet. Atpakaļ jāsi, būsi glēvulis, bet dzīvs un ar zirgu." Stundu stāvēja Vilibalds, stāvēja divas.... Pēc trešās stundas nosprieda: "Atpakaļ nejāšu nekādā gadījumā, un ja mirsim, tad mirsim abi ar zirdziņu kopā!" un devās taisni uz priekšu.

Viņam priekšā paverēsās dīvains un tajā pašā laikā baiss skats plāss līdzenumā, pilns ar albertiņu bruņām un zirgiem, tad stāvi stabi un tālumā vīdēja arī Lielais Tumbočkas karāvalsts tornis, kurā bija Amēlija.

Tarakāni jeb prusaki - *Blattoptera*

Pasaulē ir zināmas ap 4000 tarakānu sugu, 20 no tām mitinās cilvēku mājokļos. Latvijā visbiežāk sastopami ir Vācijas, Amerikas un melnais tarakāns. Tās ir kosmopolītiskās sugars, kas izplatījušās visā pasaulē. Latvijā visbiežāk sastopami ir Vācijas jeb brūnie tarakāni, kuri rada dažadas problēmas. Pētījumi pierāda, ka tarakāni izplata patogēnos mikrobus, kas var izraisīt dažadas slimības. Pat slimīnīcas un ēdināšanas iestādes nav pasargātas no šādām briesmām. Uz tarakāna ķermenja un gremošanas traktā var atrast desmitiem kaitīgu patogēno mikroorganismu, kas var izraisīt dažadas slimības. Ja tarakāns norij tuberkulozes baciļus, tie tarakānu izdalījumos saglabājas aktīvi pat 8 nedēļas. Viena no lielākajām problēmām, ko izraisa šīs insekti, ir alerģijas. Ir zināms, ka tarakāni izraisa līdz 20% alerģisko saslimšanu.

Uzturas tikai siltās, apkurinātās telpās, dodot priekšroku siltām, tumšām, mitrām vietām, šķirkābām, spraugām, siltumizolācijai, ledusskapju motoriem, ventilācijai.

Vācijas prusaks - *Blatella germanica*

Amerikas prusaks - *Blatella periplaneta*

Melnais prusaks - *Blatta orientalis*

(pēc http://www.dezinfo.lv/par_kait.html)

Piejājis tuvāk baismīgajam laukam, Vilibalds pamaniņa uz zemes šauru, baltu līniju. "Ahā! Redz' kā pārejie laikam nav parmanījuši ar kritiņu novilkto līniju un pārjājuši tai pāri. Te, lūk, arī rezultāts." viņš pie sevis murmināja. Tā, pie sevis murminot, Vilibalds pamaniņa diezgan palielu skaidu. "Re, kā es tikšu pāri!" viņš nosmēja, aizvilkla skaidu līdz baltajai līnijai, pārstūma tā, lai tiktu pāri, un viens, divi bija otrā pusē.

Lēnām jājot tālāk, jauneklis pazina arvien vairāk zirgu no paša Skapja karāvalsts, un, atpazistot zirgus, atpazina arī jātniekus. Tikai viņa brāļu kritušo vidū nebija. "Kur gan viņi varētu būt?" pa galvu šaudījās uzmācīga doma. "Varbūt pašā Lielajā Tumbočkas karāvalsts tornī?" Lai cik tas arī dīvaini nebūtu, vientulajam jātniekam ceļš bija mierīgs. Tomēr, kad viņš jau bija pietuvojies Tornim, pēkšņi nez no kurienes parādījās liela slotā. "ĀĀĀ! Vasilīsa Petrovna! Jāmūk, jāslēpojas!" Slota vēzējās šurpu turpu, bet par laimi Vilibaldu nekēra. Nokļuvis gandrīz līdz pašam tornim viņš kāda metāla staba (laikam tā bija galda kāja) pavēni ieraudzīja arī abus savus brāļus. Abi bija apkrituši augšēdus un knapi vilka dzīvību. "Vasi...li...sa..." izdvesa viens no brāļiem. "Vasilīsa Petrovna jūs abus gandrīz aizslaucīja?" pārprasīja Vilibalds. Abi brāļi lēnām apstiprinoši pamāja. "Mīlie brāļi, es tēva bruņās jūtos stiprs un spēcīgs, jo atradu kādā somā spēka zāles. Tās laikam no tēva jaunības laikiem. Iedošu jums mazliet, lai varat vismaz mani sagaidīt atpakaļ." Vilibalds ieveda brāļiem mazu drusciņu no spēka zālēm, kas tas pats cukurs vien bija, tikai mazliet pamircis balzāmā. Noslēpis zāles atkal savās bruņās, viņš devās iekarot Lielo torni.

Jau pie pašas torņa ieejas viņu sagaidīja divi milzīgi albertiņi nu drīzāk gan alberti tik milzīgi tie bija! Mūsu mazais drosminieks, kaut ne liels augumā, bet ar lielu dūšu, uzsauca abiem milzeniem: "Prom no ceļa! Es nāku atbrīvot Amēliju!" "Tu, knisli? Tur jau pat mušai jāsmejas!" un abi sargi smējās vēderus saķēruši.

Mazais albertiņš tā sadusmojās, ka, izvilkis savu zobu bakstāmā zobentīpu vienā rāvienā nodūra abus pīrgas. Ar milzu grūtībām atvēris Tumbočkas Lielā torņa durvis, Vilibalds ielūkojās iekšā.... Jā... Tā nu nebūs pastaiga pa dzimto plauktu... Mazais drosminieks ievilka elpu un devās iekšā. Durvis, šausmonīgi čīkstot, aizvērās aiz viņa. Atpakaļceļa nebija, bija vien jādodas uz priekšu.

Tumsa apņēma viņu kā sulta sega, bet aizmigt nedrīkstēja! Viņš taču

Reiz dzīvoja students, kura istabīnā dzīvoja trīs albertiņi - dēli un albertiņš - tēvs. Divi gudri, bet trešais, nu kā jau trešajam pienākas, mulķis. Dzīvoja šie albertiņi kopā ar savu veco un daudz piedzīvojušo tēvu.

Kādu dienu vecais albertiņš paaicināja dēlus pie sevis un teica: "Mīļie dēli, jūtu, ka man ir laiks aiziet... Atstāšu jūs vienus, bet, lūdzu, rūpējieties cits par citu. Īpaši, lūdzu, vecākie, rūpējieties par Vilibaldu. Gan jau šīs rūpes vainagoses ar veiksmi un bagātību!" To pateicis, vecais albertiņš nokāra galvu un sastinga.

Vecākie dēli sašutuši saskatījās: "Kāpēc gan mums būtu jārūpējas par to vārguli un tēva mīluli? Lai pats rūpējas par sevi! Mums pašiem savu problēmu pietiek!"

Vilibalds tikmēr rūgti raudāja pie tēva līķiša. "Ak, tēvs, kāpēc gan tev bija jāaiziet tik ātri?" viņš skumjī vaicāja. "Vai nevarēji padzīvot vēl mazliet ilgāk?"

Kādu dienu pie brāliem ieradās Skapja karala de Bagao zījness un skāļi paziņoja: "Blakus esošās Tumbočkas karalvalsts pūkis ir nolaupījis skaisto Amēliju karala jaunāko meitu un tur to savā tornī blakus istabīnā. Kas atbrīvos Amēliju un atvedis to atpakaļ sveiku un veselu, saņems viņas roku un vēl pašu augstāko un labāko plauktu mūsu Skapi! Pavēle dota visiem jaunajiem Albertiņiem mūsu Skapja karalvalstī! Atteikšanās tiks sodīta ar nāvi "Raid" mājinā!" To paziņojis viņš devās uz nākamo skapja plauktu.

Vecākie brāļi gandrīz sakāvās par to, kuram lielākas tiesības nemit tēva bruņas. Tad atmeta tām ar roku un paņēma savas galu galā spožākas un jaunākas. Princesei taču jāiepatikas un tādas vecas, sarūsējušas bruņas neradīs vajadzīgo iespaidu!

Pirmais ceļā devās vecākais brālis Antuāns. Pirms tam gan vecākais albertiņš nolika plauktu stūrī mazu trauciņu ar vinu. "Ja vīns paliek sarkans, tad es atgriezīšos, taču ja tas kļūst balts, tad dodieties glābt arī mani" viņš nobrīdināja pārējos brāļus un devās prom no dzimtā plauktu. Bruņas spozi spīdēja un zirgs no spageti makarona raiti

rikšoja uz priekšu. Abi pārējie brāļi sāka Antuānu gaidīt atpakaļ un domāja, ka noteikti viņam būs veicies un kopā ar Antuānu Skapja karalvalstī atgriezīties arī Amēlija. Pagāja diena, divas, trīs... vīns visu laiku bija sarkans. Te kādu rītu Vilibalds sparīgi modināja brāli: "Vīns ir kļuvis balts!" Abi brāļi saskatījās un Gideons devās pēc savām bruņām. Pirms izbraukšanas no plauktta, arī viņš nolika trauciņu ar vīnu blakus brāja trauciņam. "Ja vīns kļūst balts, nāc paīgā!" Gideons nopūtās un devās ceļā.

Gāja laiks un vīns palika sarkans. Tad kādu rītu arī Gideona trauciņā vīns bija kļuvis balts! Vilibalds nopūtās, paņēma tēva vecās bruņas, apsegloja mazo spirālmakarona zirdziņu un devās ceļā.

Viņš jāja ilgi, līdz nokļuva līdz Skapja karalvalsts apakšai, kur bija vārti un ceļš uz Tumbočkas karalvalsti. Vilibalds pa ceļam satika ļoti daudzus albertiņus, kas skumjī nokāra galvas, kad jauneklis jāja garām. "Hmmm... kāpēc gan viņi ir tik noskumusi? Es taču dodos glābt skaisto Amēliju!" Vilibalds brīnījās. Kāds pavism vecs albertiņš Vilibaldam nočukstēja: "Tik daudzi albertiņi ir pazuduši, glābjot skaisto Amēliju, ka drīz Skapja karalvalsti nepaliks neviena jauna albertiņa. Kurš tad sargās mūsu karalvalsts albertiņas no uzbrukumiem?" Vilibalds , to padzīrdējis, izslējās staltāk uz sava makaronzirdziņa, pavīcināja garās ūsas un devās tālāk. Kad viņš bija aizvēris robežvārtus aiz sevis, tad juta, ka mazs uztraukums ir klāt kā likts! "Nu jā...sveša zeme, bet gan jau viss būs kārtībā un izglābšu gan savus brāļus, gan Amēliju!" mazais varonis pie sevis noteica un drošīrdīgi devās iekšā nezināmajā, uz kurieni viņu veda plats un ērts ceļš.

Kādu laiciņu jājis, Vilibalds nonāca pie krustcelēm. Pie tām bija milzīgs un pelēks puteklis ar uzrakstu: "Pa kreisi jāsi galvu pazaudēsi. Pa labi jāsi zirgu pazaudēsi. Taisni jāsi abi pazudīsiet. Atpakaļ jāsi, būsi glēvulis, bet dzīvs un ar zirgu." Stundu stāvēja Vilibalds, stāvēja divas.... Pēc trešās stundas nosprieda: "Atpakaļ nejāšu nekādā gadījumā, un ja mirsim, tad mirsim abi ar zirdziņu kopā!" un devās taisni uz priekšu.

SĪKUMI

Retro informācija

Dari labu, jo tad tev neatlikts laika ļaunu darīt.

Septiņi pasaules brīnumi: - pirms 2000 gadiem, Vecajā pasaule.

Radosas milzis,
Ēģiptes piramīda,
Semiramidas gaisa dārzi,
Diānas templis Efesā,
Zeva statuja Olimpijā,
Ķeizara Mazola piemineklis Galikamasā,
Ptolomeja bāka Aleksandrijā.

Iesnas ārstē ar čūsku indi.

"Iesnas ir viena no izplatītākajām slimībām. Var droši apgalvot, ka nav neviena cilvēka, kas vismaz pāris reizes gadā neslimotu ar iesnām. Pret šo kaiti ir joti daudzi līdzekļi, bet, diemžēl neviens nav pietiekoši radikāls.

Kāds Vīnes ārists Dr. Mekners izgudrojis tūri vai brīnumližzekļi pret iesnām. Pētījumos ir atklājies, ka viņa pacienti, kuri pret reumatismu ir saņēmuši bites indes iešlīcīnājumus, viegli tikuši valā no iesnām. Preparāta darbība izpaudās vēl spilgtāk, kad bišu indes vietā pielietoja kādas Dienvidamerikas čūsku pasugas indi. Jauno preparātu izgudrotājs nosaucis par viperinu. Tā ir ziedē, kuru ieberž rokās divas reizes dienā. Jau pēc dažām sekundēm slimnieks jūtas labāk un pēc vairākkārtējas lietošanas iesnas pazūd pavisam"

Ticējumi un māni:

Nelaimi nozīmē vārnas kērkšana virs galvas. Tas ir tikpat slikti kā suna gaudošana pagalmā. Bet apķērīgam cilvēkam būtu jāzina, ka tādā brīdī der nokliegts ;"Lai nāk pār tavu galvu!" ar cerību, ka tas tiešām tā notiks.:)

Tāpat nelaimi vēsta mācītāja sastapšana ceļā, pār ceļu pārskrējis kakīm vai zaķīm.
(Savādi - kas kopējs varētu būtu mācītājam, kakīm un zaķīm?)

Laimi nozīmē pakava atrašana (mūsdienās diezgan pagrūti), tāpat melnā prusaka klātbūtne vēsta par laimes tuvošanos.

Vēl laimi vēsta ceļā sastaps bēru gājiens.

Bet te ir kāda pretruna - ja sastaps mācītājs vēsta nelaimi un bēru gājiens laimi, kur visiem ir zināms, ka bērēs mācītājs ir obligāta sastāvdaļa, tad jādomā, ka te ir kāda dzīļāka doma, bet kāda?

Ja sieva pazaudē matadatu - tas nozīmē, ka tiks zaudēts milākais, turklāt vīram uz reizi top skaidrs, ka sievai ir kāds nelegāls pielūdzējs.

DISKUSIJU KLUBS

Cilvēks pilsētā - pilsēta cilvēkā

Vai jūs varētu piekrist pieņēmumam, ka apkārtējā vide tiek piesārņota proporcionāli cilvēka iekšējam piesārņojumam?

Māris Tralmaks (M.T.): Ja cilvēka iekšējā pasaule ir kārtība, tad tāda ir arī ārējā pasaule. Starp citu, pēc jegas mācības pastāv šāda sakarība: ja cilvēks ir iekšēji sakārtots, tad viņam nekeras kļūt slimībs.

Projekts Pēdas (P.P.): Tātad, lai vide būtu tīra, ir jāstrādā ar cilvēkiem iekšējā plānā?

Gundars Bojārs: Noteikti. Un es domāju, ka cilvēkiem pietrūkst šīs piederības sajūtas, ka viņš ir daļa no kaut kā liela. Ja tāda būtu, tad daudzas lietas nokārtotos pašas par sevi.

Aija Poča: Es nedomāju, ka tas ir tieši proporcionāli, bet zināmā mērā tam varētu piekrist. Turklatī pastāv savstarpejā atgriezeniskā saikne starp šim divām lietām nesakārtota vide rada iekšēju piesārņojumu.

Valdis Kalnozols: Pie iekšējā piesārņojuma varētu pieskaītīt civilizāciju. Jo vairāk attīstības civilizācija, jo vairāk tiek posīta daba. Slikti izteikums, bet es uzskatu, ka cunam vienīns sodīja cilvēkus par to, ka

viņi ir aizgājuši prom no dabas. Jo tie, kas dzīvoja saskārī ar dabu, negāja bojā. Negāja bojā neviens zvērs, neviens zilonis, neviens vietējo cišu pārstāvis, kas dzīvoja saskārī ar dabu. Gāja bojā visi civilizētie cilvēki.

M. Tralmaks: Civilizācijas sekas jau pašas no sevis nekur nepazūd.

P.P.: Vai nav tā, ka piesārņojot vidi, cilvēks neapzināti projicē uz āru savu iekšējo stāvokli?

V. Kalnozols: Skaidrs, ka tur ir kāda saikne. Taču atkritumus no miskastes aizved uz vienu lielu miskasti dabā.

Aivars Kreituss: Tas noteikti ir saistīts ar izglītības līmeni. Bet ir cilvēki, kas uzskata sētniekam arī vajag darbu. Tādā gadījumā ne izglītības līmeni, ne iekšējo sakārtotību nevar saistīt ar atkritumu mešanu uz ielas.

G. Bojārs: Es tomēr nepiekrītu spriedumam, ka izglītība nosaka cilvēka attieksmi pret vidi. Piemēram, Latvijas cilvēki, kas dzīvo laukos, ir joti kārtīgi. Tanī pašā laikā, ne visiem ir augstākā izglītība. Manā skatījumā noteicošais ir inteligences līmenis, kas nav atkarīgs no izglītības.

A. Kreituss: Bet jautājums varētu būt tāds: Vai nevienam nerēdzot, mēs nometam to papīru, kas ir kābatā? Ja godīgi, tad es to izdaru gan kādreiz

Māris Tralmaks

G. Bojārs: Armijā bija tāda audzināšanas metode: tam, kas nometa zemē cigaretī, vajadzēja rakt 2*2 m bedri un tad notika cigaretēs bēres. (smējas) Vairāk neviens zemē neko negribēja mest.

M. Tralmaks: Lai man netic, bet es nekad neesmu to papīru nometis.

V. Kalnozols: Kad cilvēks pāris reizes ir vācis atkritumus, tad viņš vairs nemet arī viens pats būdams.

P.P.: Tātad, secinājums tomēr varētu būt, ka sakārtojot ārejo vidi, zināmā mērā tiek sakārtota arī iekšējā vide.

Vai pilsētas vide ar paaugstinātu trokšņu fonu, gaisa piesārņojumu, dažādu notikumu un informācijas intensitāti, koncentrētu kultūrvidi, izklaides industriju, izglītības koncentrēšanos atstāj kādu iespādu uz cilvēku psihi. Respektīvi, vai pilsētnieks psiholoģiski atšķiras no ne-pilsētnieka?

G. Bojārs: Noteikti atšķiras. Laucinieki ir iekšēji mierīgāks un sakārtotāks. Pilsētniekiem pie tā vairāk jāstrādā.

A. Poča: Ja tu esi pārslogs, tu sāc veikt kādas neapzinātas darbības. Un ja apkārt ir daudz trokšņu, tad tev zūd zināma orientēšanas spēja. Cilvēks kļūst neorganizēts.

M. Tralmaks: Nervozitātē atstāj iespādu uz psihi. Cik lielā mērā - tas atkarīgs no katra cilvēka. Nav iespējams uzturēt ideālu vidi pilsētā. Pilsēta ir pilsēta, un lauki ir lauki.

V. Kalnozols: Pilsētnieks no ne-pilsētnieka atšķiras. Cilvēks pēc dabas ir tāds, ka spēj pielāgoties apkārtējai videi. Pilsētniekam varbūt tieši lauku mierīgā vide sagādātu stresu.

A. Kalnozols: Principā mēs nonākam pie 3 lietām, kas cilvēku pārbauda : vara, nauda, sievietes. Pilsētniekam kārdinājumi ir visaspakārt. Lauciniekam to visu likti negribas. Vēl kas. Pilsētnieki daudz biežāk papildina trakonamus un ciētumus.

Vai patreizējā pilsētas struktūra un koncentrētā vide neveicina vai arī veicina cilvēkos pārmērīgu agresivitāti, jo kā zināms /instinktu līmeni/ cilvēks neadekvāti reaģē uz lielu savstarpejō konkurenci un pilsēta ir vieta, kur šāda konkurence visās jomās ir milzīga? Bet no otras puses, pārmērīga informācijas cilvēku notrulina. Jūs domas?

A. Kreituss: Pilsēta rosina agresivitāti. Pārmērīga informācija cilvēku ne tik daudz notrulina, cik atradina no saprātīgas step by step (soli pa solim) strādāšanas. Un ilgā sēdēšana pie datora, piemēram, ASV ir viens no skiršanās iemesliem.

V. Kalnozols: Mana teorija ir tāda, ka lielākoties visi zvēri, kas ir ievietoti zoologiskajā dārzā, nevairojas utt. Arī pilsētā cilvēks jūtās kā zvērs zoodārzā. Adaptēšanās notiek tikai līdz zināmai pakāpei. Cilvēks nav ne truls, ne agresīvs, viņš vienkārši ir ielikts ne tajā viē, kur viņam vajadzētu atrasties, un tieši tāpēc viņš nepārtraukti atrodas stresā.

Kā jūs skatieties uz samērā utopisku ideju pilsētas apbūvi nākotnē veikt tā, lai māju jumti pārtaptu par pilsētas 2.stāva zaļo zonu. Tas ir, māju jumti tiktu iekārtoti par parkiem ar zāli,

Aivars Kreituss

kokiem, krūmiem u.c., lai veidotos labvēlīgāka vide un iespēju robežas samazinātu gaisa piesārņojumu?

G. Bojārs: Man tā ideja patīk. To īpaši vajadzētu veicināt ar nodokļu atlaidēm. Pie tam, skaists skats cel īpašuma vērtību māju īpašnieki būtu ieinteresēti jumtus apzālumot. Bez tā, ka koki rāzo skābekli, zalgājai krāsai ir nomierinoša iedarbība.

A. Kreituss: Tā ir laba doma, bet tas tehniski patreiz ir diezgan utopisks. Tādas lietas var atlauties tikai atsevišķas celtnēs, kā piemēram, Hundertwasera (Hundertwasser) projektētajās ēkās. Bet podos jau, protams, var stādīt visu ko.

A. Poča: Es šo ideju varu tikai atbalstīt. Acīmredzot ūzdeklju trūkuma dēļ pagaidām tas pie mums netiek istenots. Es esmu ar abām rokām par.

P.P.: Varbūt Rīgas domei derētu izsludināt konkursus par apzālumotākajiem un skaitākajiem jumtiem?

A. Kreituss: Tralmaks varētu izsludināt balvu sētniekiem, kurš no viņiem ilgāk podu ar kociņu uzturēs.

V. Kalnozols: Man arī tā ideja patīk, un gandrīz visiem rūzniekiem ir tāds sapnis pārbūvēt bēniņus un uztalsīt mazu dārziņu.

G. Bojārs: Eiropā tas jau daudzviet ir realizēts. No vienas puses tas ir dizains un no otras puses tiek rāzots skābeklis.

V. Kalnozols: Cilvēka īstā vide tomēr ir daba. Ar zaļumiem ir tāpat kā ar tuviniekiem to klātbūtnē mēs jūtāmies mierīgāki

A. Poča: Jā, tas būtu tāds nākotnes projekts, noteikti vajadzīgs pilsētai.

Ar kādu dzīvnieku sevi asociējat, ja vispār asociējat?

G. Bojārs: Ar nestandarda dzīvnieku - vilku. Nestandarda tāpēc, ka cilvēki maz zina par vilku. Viņš ir guds komandas dzīvnieks, kurš nemelo. Esmu daudz lasījis par vilku dzīvi un man tur kaut kas loti piesaista.

V. Kalnozols: Es esmu Vērsis pēc horoskopa, pēc gada Tiģeris un tieši ar šiem dzīvniekiem arī sevi asociēju.

A. Kreituss: Es sevi asociēju ar gaili, jo kādreiz mēdz būt lecīgs. Un otra lieta-man sieva kādreiz mēdz teikt, ka es esot tāds kā mans lielais vilka suns. Nu, bet forss man tas suns. (smējas)

A. Poča: Es nekad īpaši neesmu mēģinājusi sevi asociēt ar kādu dzīvnieku, bet man loti patik zirgi.

Jūsu miljākais pasaku varonis un kāpēc?

A. Poča: Antīņš, jo viņš ir radošs un izdomas bagāts jauneklis.

V. Kalnozols: Lāčplēsis... Čeburaška... Gena... Miljākais tomēr Lāčplēsis (smējas)

G. Bojārs: Karlsons, jo vīgam piemīt nestandarda domāšana, nekad nav izcēlies ar vispārpieņemtiem risinājumiem. Man tāda uztvere liekas pievilkcīga.(smējas)

A. Kreituss: Volta Disneja varoni Mikimausis, Sniegbalīte... Drīzāk jau Sniegbalīte. (smējas)

M. Tralmaks: Bērnībā īpaši daudz nelasiжу... Trīs sīvēntipi, īpaši Naf-Nafsi, kurš cīnījās ar vilku un viņu beigās uzveica. (smējas)

Kāds kuriozs jūsu dzīvē.

A. Poča: Reiz es saņēmu ielūgumu: "lelūdzam Počas kundzi ar kundzi." (smējas)

Gundars Bojārs

DISKUSIJU KLUBS

G. Bojārs: Es regulāri saņemu ielūgumus, kurus pats esmu parakstījis. (smejas) Bet ir vēl tāda lieta ar mani - tikko es pasaku to nekad nedarišu, tā tas piepildās. Kad es mācījos Lauksaimniecības akadēmijā, tad domāju nekad neiešu politikā. Kuri dzīvs laikam ir tas, ka esmu kļuvis par politiku. (smejas)

V. Kalnozols: Kādreiz es joti gribēju kļūt par Rankas skolas direktoru. Biju joti nikns, kad mani neievēlēja. Tagad saku paldies Dievam, ka nekļuvu.

A. Kreituss: Pēcānā rīta Bergos, (kur mēs pievilkām elektību no mājas, lai iedzīvotāji varētu lūkoties) mēs norīta konstatējām, ka viss ezera krasts pilns ar stikla pudelēm. Saucu sievu un sākām vākt. Salasijām kādas 400 stikla pudeles. Te atnāk kaimiņš un prasa: "Ko tu aiz tām pudelēm darisi? Tav taču naudas pietiek." Es atbildu: "Es tak priekš tevis salasiju!" (smejas)

Ja pēkšni (Dievs nedod) rītdien masu medijos izskanētu paziņojums, ka Planēta iet bojā un cilvēci ir palikusi viena nedēļa, ko jūs darītu?

V. Kalnozols: Tas ir grūts jautājums...

G. Bojārs: Es aizbrauktu uz tālu Sibīrijas nostūri, kur apkārt būtu tikai daba bez neviens cilvēka, jo vairs jau skriet un kaut ko darīt nebūtu jēga. Tas man laikam tāds nepiepildīs sapnis.

A. Kreituss: Es esmu joti tehnisks cilvēks, ar ko es varbūt atšķiroši no daudziem citiem deputātiem, kas šodien ir Rīgas Domē. Pirms, ko es darītu es paprasītu saviem draugiem zinātniekiem, vai tā ir patiesība. Un vispār es šādu paziņojumu neuzvertu nopietni, jo es zinu, kā Zeme ir veidojusies un es zinu planētas Zeme likteni. Principā pasaules gals nemaz nevarētu notikt, jo Zemei tuvojosi meteorīti visu laiku tiek joti savalaicīgi atklāti. Es šī nedēļas laikā absolūti neuzastrukturētu. Varbūt es sakārtotu kādus papirus savā mājā, savu rakstāmgaldu. Iespējams apsētos un mierīgi pētītu fotogrāfiju albūmus. Tādā veidā es izvairītos no apkārt esošās hīsterijas.

P.P.: Respektīvi, tev nav tādu slēptu nerealizētu vēlmiju, kuras steidzīgi vajadzētu izpildīt?

Piemēram, atzīties mīlestībā Katrīnai Denēvai?

A. Kreituss: (smejas) Katrīna Denēva ir man par vecu.

M. Tralmaks: Es tā filozofiski paskaitītos uz to lietu. Es jau katru dienu cenšos dzīvot it kā tā būtu pēdējā. Negribu teikt, ka man tas ideāli izdodas. Es darītu tieši to pašu, ko ikdienā.

P.P.: Bet kāda jēga kaut ko darīt, ja pēc nedēļas viss aizies pa gaisu?

M. Tralmaks: Kāda jēga tad vispār ir dzīvei?

P.P.: Nu tāds jau ir tas jautājums!...

M. Tralmaks: Nuu... Var teikt tā, ka gudrais izvēlas, kad izbeigt dzīvi, bet mulķis jau citādāk nevar, viñš vienkārši dzīvo. Taču es tam īsti nepiekiņu. Es esmu apmierināts ar katru nodzīvoto dienu, kurā kaut kas ir padarīts.

P.P.: Varbūt Latvijas bagātākie cilvēki varētu samesties kosmosa kuģim un kādu laiku vēl meģināt izvilk?

A. Kreituss: Tas nav iespējams, jo nav tāda kuģa, kurā varētu ietilpt vairāk par ~6 cilvēkiem.

V. Kalnozols: Es tā nedaudz pesimistiskāk izteikšos kā jau sahistiski domājošs cilvēks. 90 no 100 gājieniem, ko cilvēce pašlaik izdara, ved uz to, lai cilvēce pēc 50000 gadiem vispār nebūtu. Es pilnīgi pielauju Planētas gala iespējamību. Man patik Austrumu filozofija. Labi attīstīts jogs, ja grib, var pamest savu ķermenī. ķermenis paliek, bet viñš aizlied. Grūti teikt, ko es

darītu. Laikam cestos to uztvert kā baigo hepeningu a kas tagad būs? Kā tas gals izskatīsies?

A. Kreituss: Bieži vien cilvēki neapzinās nāves tuvumu. Ja Tralmaks pilsētā neiedarbīnās trauksmes sirēnas, tad cilvēki uzvedīsies tāpat kā līdz šim. Ja viñš sirēnas iedarbīnās un pa radio paziņos, ka tūlīt visi ies bojā, tad arī sāksies hīstērija, piemēram, ar veikalu izdemolēšanu.

M. Tralmaks: Pat pēdējā brīdi centīties kaut ko sagrabt. Cilvēki jau ir dažādi. Viens otrs krāj mantu pat līdz pēdējam brīdim. Nav skaidrs, priekš kam,

V. Kalnozols: Cilvēki izies no rāmjiem. Es lasīju, ka Vācijā, samaksājot 100 eiro var dauzīt mašīnu ar veseri un atbrīvoties no stresa. Nu tad attiecīgā brīdi...

P.P.: Vai jums tāds veseris ir pa rokai nolikts?

V. Kalnozols: (smejas) Nē, es to uztveršu kā hepeningu.

A. Poča: Ja man pazīnotu, ka Planēta ies bojā, es tam neticētu. (smejas) Nuu...bet, ja tomēr neticētu un, ja tā būtu vasara, aizbrauktu uz savu vasaras māju laukos, gulētu saulē, klausītos, kā putni dzied, kā mežs šalc. Paņemtu labāko, ko no tā vēl var panemt.

Jūsu vēlējumi skolēniem. Jūsu vēlējumi studentiem. Jūsu vēlējumi pieaugušajiem. Jūsu vēlējumi "Projektam Pēdas".

A. Kreituss: Skolēniem un studentiem viens vēlējums: pērienu (smejas). Ja nopietni - nemest visu uz ielas pēc brīvās pasaules parauga.

M. Tralmaks: Skolēniem, studentiem pēc iespējas vairāk mācīties.

A. Poča: Skolēniem, lai spētu ieklausīties labos padomos. Studentiem būt vērīgiem un nepārvērtēt savas spējas. Pieaugušajiem vairāk paskatīties apkārt, uz mīltojumiem, uz dabu. Lai cilvēki kļūtu mazāk racionāli! Projektam Pēdas iziet ārpus olimpieši aprindām, lai varētu darboties zem Latvijas sportistu markas. Lai pēdas kļūtu par takām!

V. Kalnozols: Visiem trim skolēniem, studentiem, pieaugušajiem es vēlētu vairāk ciemīt sevi. Ticēt sev, būt pārliecīnātam par sevi, ticēt, ka tu esi izredzēts cilvēks šajā zemē. Vēlējums sev gribētu kļūt austrumnieciskām mierīgāk, prātīgāk, nosvērtāk. "Pēdām" vairāk finanses. Tā kā Rīgas mērs es nevaru būt, bet Jūrmalas varētu, tad es aicinātu "Projektu Pēdas" uz Jūrmalu iesaistīties arī tur ar savu darbību.

G. Bojārs: Skolniekiem, studentiem lai viņiem mācību iestādēs tiktu data simbiozes izpratne ar dabu. Studentiem šodien pietrūkst romantisma. Varbūt to varētu dot "Projekts Pēdas"? Pieaugušajiem sajusties kā savas pilsētas un valsts sastādaļai. Projektam Pēdas - lai šī kustība no skolnieku, studentu un olimpiešu kustības kļūtu par visas tautas kustību!

Ja jūsu zelta zīvtiņa jums dotu iespēju izvēlēties 3 vēlējumus sev (savīgus) un 3 vēlējumus (nesavīgus) pilsētas, valsts vai planētas labā.

Kādi tie būtu?

V. Kalnozols: 3 vēlējumus sev es pat nezinu, ko es gribētu. Viss ir atkarīgs no paša cilvēka. Ko viñš grib, to viñš principā arī panāk. 10 miljoni nav tas, ko es gribu no zelta zīvtiņas. Uzreiz nāk līdzi plusi un mīnusī.

P.P.: Jūs gribat teikt, ka to zīvtiņu mestu atpakal jūrā?

V. Kalnozols: (smejas) Vienīgais, ko es vēlos lai Dievs radītu labvēligus apstāklus visu manu ideju realizēšanai.

Valdis Kalnozols

P.P.: Un kaut ko citiem? Piemēram, lai planēta kļūtu divreiz lielāka, ledomājies pārāk pietuvīnātie kaimiņi tad dzīvotu 2 reizes tālāk. Visiem pietiek vietas, nekādu stridu...

G. Bojārs: Un divreiz lielāks zemes pievilkšanas spēks!

A. Poča: Sev un ģimenei veselību un tad ilgu dzīvošanu, bet ne mūžīgu. (smejas) Pasauļei lai beidzas karī! Lai mēs spētu novērtēt tos riskus, kam esam pakļauti.

A. Kreituss: Nu man tās būtu sekjošas: Pirmais Darba partīja uzvar pašvaldību vēlēšanās. Otrs iespēja godīgā biznesā ātri nopelnīt 1 miljonu. Trešā vēlēšanās lai es būtu 40 gadu vecs. Pilsētai gribētu, lai pilsētas budžets ir tikpat liels, cik Stokholmas budžets, jo abās pilsētās dzīvo vienās dzīvotās skaits, bet Stokholmas budžets ir 5-10 reizes lielāks. Valstij lai Parlamentā ievēlētu politiku, kas nezagtu.

G. Bojārs: Sev tā elegantī, ar humoru spēt iziet cauri dzīves grūtībām. Citiem mīļiet sevi, pilsētu un valsti. Censties nevis graut, bet vienam otru atbalstīt. Mazāk naida. Pasauļei lai ASV parakstītu Kioto protokolu! (smejas)

Vai vēl kaut ko gribējāt pateikt?

V. Kalnozols: Gribu kaut ko novēlēt: Lai Projekts Pēdas izbedzās! (smejas) Jo tad tas nozīmēs, ka projekta mērķi ir īstenoti dzīvē.

Aija Poča

A. Kreituss: Gribētu teikt tieši vides sakārā, lai beidzot atriktu apsaimniekošana tiktū noorganizēta tādā līmenī, ka no Getliņiem nenāktu indīgās gāzes un netiku piesārnīta grunts. Vai nu tā būtu kāda augsts līmena dedzināšanas rūpnīca, vai kas cits, bet to vajadzētu nokārtot.

A. Poča: Gribēju atgādināt par mūsu tautasdziesmām. Tautasdziesmas ir kā latviešu Bībele. Tajās ir ieķautas Joti nozīmīgas vērtības. Tostarp pausta gudrība, ka cilvēka interesēs ir dzīvot saskaņā ar dabu.

Elina Pinta, Evija Grīnmane
Foto: Edgars Dzenis

VIEDOKLIS

Zelta Zīvtiņa:

"Nu kāpēc cilvēki vēlas tik maz?...."

Projekts Pēdas:

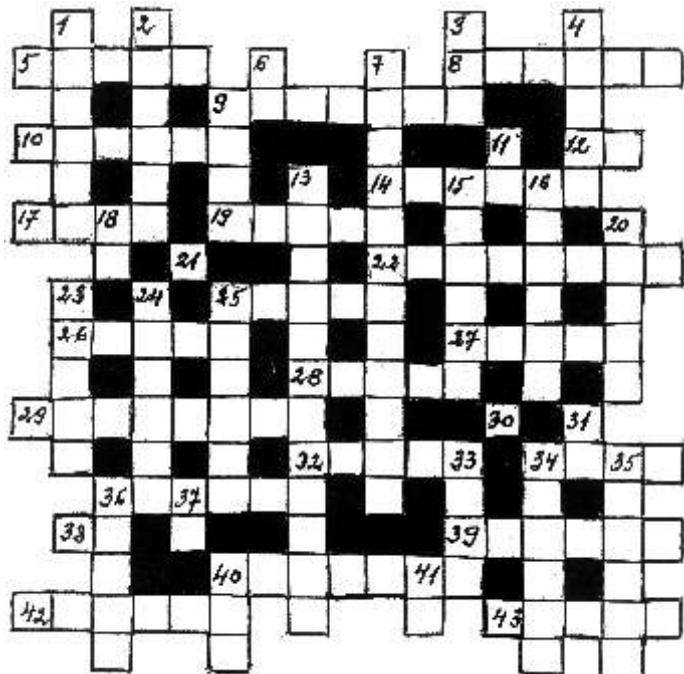
Aija Poča - Joti tieša, atklāta un sirsniņa. Gundars Bojārs - Joti Šarmants cilvēks un īsts dzēntelmenis.

Aivars Kreituss - atklāts, ar labu humoru un Joti simptātisks cilvēks.

Māris Tralmaks - vienlaicīgi romantisks un praktisks cilvēks.

Valdis Kalnozols - apdomīgs, cīnītājs un sapnotājs, īsts latvietis.

ATPŪTAI

Horizontāli:

- 5.Tumši sarkana krāsa, pilsēta Francijā. 8.Sporta spēle ar raketī un bumbīnu. 9.Skāberķķis, berberinš. 10.Bārddziņa vārds Dž. Rossini operā "Seviljas bārddzinis". 12.Amerikānu rakstnieks (1809.-1849.), šausmu stāstu autors. 14.Astridas Lingrēnes pasakas varone, LTV šova vadītāja. 17.Digsts. 19.Ventas pieteka. 21.Metra apzīmējums. 22.Vācu rakstnieks, stāsta "Punktiņa un Antons" autors. 25.Naudas vienības, par kādām Pinokio pārdeva ābeci. 26.Amerikānu zinātnieks (1791-1872.), iepāšas ābeles -koda izgudrotājs. 27.Luisa Kerola pasaka "...no brīnumzemes". 28.Galvenais varonis Oskara Vailda pasakā "Uzticīgais draugs". 29.Pagājušovasar. 30.Grama apzīmējums. 32.Garstāsta "Baskervilu suns" autors (1859-1930). 34.Koka trauks mīklas mīcišanai. 36.Katrreiz. 38.Šeit. 39.Ērika Kestnera stāsta viena no divām varonēm. 40.Koka lelle Karlo Kollodi pasakā. 42.Pasakas "Sniegbaltīte un septiņi rūķiši" autori. 43.Durvju viras.

Vertikāli:

- 1.Otrais nerātnis pasakā "Makss ...". 2.Kristīnes lielā mīlestība R. Blaumaņa lugā "Uguni". 3.Akmensplekste, akmensbutne. 4. Lapu koks, kura ziedus izmanto tējās un likieros. 6.Apstiprinājuma partikula. 7.Slavens latviešu futbolists "mazais nazītis". 9.Noenukuota navigācijas zīme. 11.Izsauksmes vārds. 13.Uzturvielām bagāta sēne, ēdama arī svaigā veidā. 15.Zobu tirāmie krēmi. 16.Viens no abiem draugiem Valda stāstā "Staburaga bērni". 18.Nolieguma partikula. 20.Asinsūcēji kukaiņi. 23.Vides ministrs. 24.Svabadāk. 25.Mājputna "galvasrota". 31.Svina ķīmiskais simbols. 33.Viena izpildītāja dziedājums. 34.Trešais tēva dēls Raina lugā "Zelta zirgs". 35.Visizplatītākās zivis latviešu ēdienkartē. 36.Akmens-minerālu kopums. 37.Piekta nots solmažorā. 40.Itālijas stigmatizētais svētais gaišreģis un brīnumdaris (1887.-1968.). 41.Eksistē, ir.

Iemesli, kāpēc vajadzētu piedalīties Pēdu talkās

- ☺ Lai kārtīgi iesvētītu savus jaunos džinsus
- ☺ Lai nobaudītu armijas lauku virtuves pusdienas
- ☺ Lai pavērotu darbībā smukos armijas puišus (meitenēm)
- ☺ Lai iepazītos ar mūsu olimpiešiem
- ☺ Lai iepatiktos Mātei Dabai
- ☺ Lai uzsistu klaūu ar skudrām un gliemežiem
- ☺ Lai atrastu pazaudētās vērtības un izprastu cilvēces vēsturi
- ☺ Lai pieelpotu pilnas plaušas ar svaigo gaisu
- ☺ Lai attīriitu Zemi no atkritumiem
- ☺ Lai dotos piedzīvojumu meklējumos
- ☺ Lai noķertu iespēju tapt iemūžinātam kādā bildē un redzēt savu seju kādā mājas lapā vai avīzē
- ☺ Lai iegūtu pozitīvas energijas lādiņu vēl vismaz nedēļai (dažam ilgāk)
- ☺ Lai saprastu, kādu postu nodara "ne zaļā" domāšana

Iemesli, kāpēc ne-vajadzētu piedalīties Pēdu talkās:

- ☺ Lai garlaicīgā vientulībā pavadītu atlikušo dienas daļu
- ☺ Lai saglabātu savu ķīmiski iegūto un visai nestabilo sterilitāti
- ☺ Lai mājās noskatītos kārtējo meksikānu ziepju operas sēriju
- ☺ Lai bibliotēkā kārtīgi saelpotos putekļus
- ☺ Lai mežģītu acis pie datora
- ☺ Lai nesabojātu nesen uztaisīto manikīru
- ☺ Lai nesabojātu savu slinko imidžu draugu kompānijā
- ☺ Lai lautu vēl vairāk atrofēties saviem muskuļiem un smadzenēm
- ☺ Lai vējš nenopūstu kosmētiku un nesajauktu frizūru
- ☺ Lai kemmētu veikalus
- ☺ Lai pievienotos daudzu miljardu parazītu skaitam
- ☺ Lai neattīstītu zaļo domāšanu
- ☺ Lai nenosmērētu drēbes

Daudz nefilozofē un nāc!!! ❤

Būsim draugi ?

Kādu vakaru nejauši sāku pārlapot agrākos žurnālā „Конный мир” numurus un uzdūros interesantai rakstu sērijai, kuru agrāk nebiju pamanījusi par amerikānu kovboja Pata Parelli (Pat Parelli) izstrādāto sistēmu pareizam darbam ar zirgiem, kas var sekmēt lielisku panākumu gūšanu. Tā kā pati nodarbojos ar jāšanas sportu, tad sāku aizrautīgi lasīt, jo secināju, ka varu šeit atrast kādu ideju, lai uzlabotu savu saskarsmi ar zirgiem treniņos.

Lasiļu un pēķēti aizdomājos, ka galvenos cilvēcienos to visu var attiecināt arī uz saskarsmi ar pārējiem dzīvniekiem. Pats Parelli raksta, ka vissvarīgākais ir sagaut starpsugu barjeru starp cilvēku un zirgu. Viņa izstrādātās programmas pamatprincips pilnveidošanās. Pirms tu pieprasī kaut ko no zirga, tev nepieciešams pilnveidošanoties pašam. Ar pilnveidošanos Pats saprot attīstīt spēju saprast zirbus, paraudzīties uz noteikošo ar zirga acīm, jo ir pilnīgi bezjēdzīgi mācīt zirbu saprast cilvēku. Cilvēkam ir jāatrod celš, kā iekarot zirbu cieņu un uzticību. Un ielīst “zirba ādā” nav nemaz tik grūti, vajag tikai saprast principus, pēc kuriem vadoties zirgs izpilda to vai citu darbību. Šos principus Pats ir atklājis vairāku gadu garumā vērojot zirbus, iepazīstot to uzvedību saskarsmē vienam ar otru.

Viens no svarīgākajiem faktoriem ir likt zirgam saprast, ka tu esi draugs, nevis ienaidnieks. Ka zirgam no tevis nav jābaidās vai arī agresīvi jāaicīstāvas. Zirgs nekad nespēj iemācīties runāt cilvēku valodā, bet tu vari iemācīties runāt zirgu valodā. Un tad tev pavērsies brīnišķīga iespēja sadarboties ar zirgu bez vardarbības un rupības.

Nevajag zirgu uzverti kā trenāzieri, bet gan kā draugu un sabiedroto. Protams, var jau sākt gudri spriedelēt, ka pirmatnējais cilvēks pieradināja zirbu, lai tas kalpotu viņam kā mēlnais darbaspēks. Bet es uzskatu, ka zirgs pats lāvās pieradināties, lai kļūtu par draugu.

Un šos pašus ieteikumus var attiecināt arī uz pārējiem mājdžīvniekiem. Nav jēgas iekaustīt kakī tikai tāpēc, ka tas mīl kāpt uz plaukta, kur atrodas ļoti dārga vāze. Kākām patīk visur uzrāpties, jo tāda vienkārši ir viņa daba. Ja viņš atradīs iemeslu, kāpēc vajag uzķāpt tieši uz tā plaukta, tad tā arī izdarīs. Un ja tā sasodītā vāze nespēj noturēt līdzvaru un nokrīt uz grīdas pati vainīga. Tieši tāpēc vāzi jānovieto tur, kur kaķis tai netiks klāt. Nevajag ierobežot kaķa dzīvesprieku un vēlmi kustēties, bet gan cestnies atrast ar to kopīgu valodu, ielīst □kaķa ādā”.

Kāpēc jālamā suni, ja tas nakts vidū gauko un neļauj gulēt? Viņam noteikti ir kāds svarīgs iemesls, lai gaudotu, un viņam pilnīgi neko neizsaka tas, ka saimniekam nākamajā rītā darbā ir svarīga prezentācija, kādēļ nepieciešams labi izgulēties. Un ja nu nekādi nav iespējams šo gaudošanu paciest, tad varbūt vispār nevajag mājās turēt suni?

Savukārt pundurtrusis ne mazākājā mērā nejutīties vainīgs, ja būs nogaršojis augstskolas absolvēšanas diplomu. Viņš ir grauzējs un tieši tāpēc atstās savu zobu nospiedumus visur, kur vien uzskatīs par vajadzīgu.

Protams, tas nenozīmē, ka dzīvnieki ir jāizlūtina. Viņus vienkārši ir pareizi jāaudzina un jāiemācās ar tiem saprasties. Jo arī cilvēkbērnus taču audzina, turklāt sarunājoties cilvēku valodā un saprotot cilvēcīšķas tieksmes un paradumus. Un nav nemaz tik grūti iemācīties dzīvnieka valodu, viss ir atkarīgs no tā, cik ļoti mēs vēlamies veiksmīgu un izdevušo kontaktu ar otru dzīvu radību. Turklat cilvēks taču skaitās vissaprātīgākā būtne no visām, kas dzīvo uz Zemes!

Tā kā mūsdienu urbanizētajā vidē cilvēks arvien vairāk iznīcina savu saikni ar dabu un spējas saprasties ar pārējām dzīvajām būtnēm, tad ir pēdējais laiks sākt kaut ko darīt, lai šīs spējas neizzustu uz visiem laikiem.

p.s. Cilvēks pārstāv zīdītāju sugu, tātad arī ir dzīvnieks. Saudzēsim dzīvniekus!

Evija Grīnmane

Kur lai nopērk mieru?

Droši vien daudzi no Jums ir ievērojuši: ja viss veicas labi, tad dvēselē ir miers. Tieši šī iekšējā dvēseles harmonija cilvēka dzīvē ir primārā. Tiecoties pēc tās, mēs arī veidojam savu rīcību. Tikai grūtības slēpjās tajā, kā saglabāt šo dvēseles stāvokli. Kāpēc gan mēs nevarētu atrasties tajā vienmēr? Bet varbūt šo problēmu var risināt no citas pusēs - vispirms radīt harmoniju sevi, bet pēc tam krāt ap sevi to arījo, kas mums ir vajadzīgs.

Iekšējo harmoniju var sasniegt tad, ja cilvēks prot dzīvot saskaņā ar dabas likumiem. Bet ar to, ko iemāca skolā un ģimenē, nepietiek. Tāpēc arī ir tik daudz norūpējušos, satrauktu un nelaimīgu cilvēku.

Iekšējo harmoniju var iegūt caur Garīgo Praksi. Tikai ir arī jāzīpāzīnās, ka pastāv iekšējais dzīves ceļš evolucionārā attīstība, vērtību pārvērtēšana, dzīves uztveres pārveidošana. Katrs cilvēks, tā vai citādi, vienalga iziet šo ceļu, tikai dažādā veidā pastāvīgās bailēs, šaubās, ciešanās vai jūtoties laimīgs.

Nepareizi ir domāt, ka Garīgā Prakse tā ir vai nu lūgšana, vai meditācija. Ja “lūgšana” mums ir pierasts termins, tad “meditācija” ir kaut kas jauns, pat moderns. Bieža, dažreiz pat spekulatīva, šī termina izmantošana situācijās, kurām nav nekā kopēja ar meditāciju, novēd cilvēkus pie nepareizas izpratnes un dezorientācijas. Sieviešu žurnāli bieži atlaujas dot pamācības pie tādām problēmām izpildīt “elpošanas vingrinājumus” un “pameditējet”. Bet kas tie par “vingrinājumiem” un “meditāciju”, dīzlāk netiek paskaidrots, it īpaši, ja pat ar sīku rakstisku paskaidrojumu kā tos izpildīt, nav pietiekami. Tas ir jāmāca speciālistam praktikum (nevis teorētiķim) tiešā sakarē. Vispār, tas pats attiecas arī uz lūgšanu.

Bieži meditāciju jauc ar dažādām relaksējošām, vizualizācijas vai koncentrācijas tehnikām. Tās skar pilnīgi citus, atšķirīgus stāvokļus, un katram no tiem ir savs uzdevums iekšējā pilnveidošanā. Ja cilvēks vēlas, lai šie praktiskie elementi darbotos pilnā mērā un dotu rezultātus, tad nepieciešams nodarboties pēc visaptverošas programmas. Tājā noteikti jābūt fiziskiem un elpošanas vingrinājumiem, praktiskiem elementiem, kas attīra un nostiprina emocionālo un psihiisko darbību u.c. Apmācība un praktiskā materiāla apgūšana NOTIEK TIKAI KOPĀ AR SKOLOTĀJU. Pašdarbība nav pieļaujama.

Pati meditācija tā ir praktiska prāta nodarbība, dabiska, bez jebkādas piepūles un speciālām pozām, kas sniedz visam organismam ļoti dziļu atpūtu, palīdz atjaunoties. Tās laikā prāts un apziņa nonāk dziļā miera un klusuma stāvoklī. Šis stāvoklis ir pilnīgi apzināts. Dabiski sāk darboties

organisma iekšējā daba, palielinot rezerves un vispārējo dzīvības potenciālu. Daba meditācijas procesā izlabo visu negatīvo, kas ir organismā, piepilda to ar dzīvības enerģiju.

Lūgšana un meditācija savstarpēji saistīti jēdzieni. Tās ir Garīgās Prakses neatņemamas sastāvdaļas. Lūgšana tas ir veids kā jūtīgi un smalki kontaktēties ar Dzīvi, ar Dievu. Bet meditācija lauj arvien smalkāk un niansētāk attīstīt šo jūtīgo uztveri, cilvēkam pašam iekšēji mainoties un pilnveidojoties. Lūgšana māca VĒRSTIES pie augstāk attīstītajiem cilvēka saprāta līmeņiem (tos sauc dažādi: Absolūts, Kosmiskais saprāts, Dievs u.c.) Bet meditācija sagatavo, lai būtu spējīgi SADZIRDĒT to, ko mums vēlas pateikt dzīve. Kristus teica, ka lūgšana ir vēršanās sirdī, dvēselē, tas ir patiess iekšējais stāvoklis. Meditācija ir viena no sastāvdaļām, kas sagatavo lūgšanai. Lūgšana tas ir filigrāns darbs, un parasts cilvēks ar nesagatavotu organismu, kas nav dziļi harmonisks ar dabu, to nemaz nespēj veikt.

Ir ļoti daudz meditācijas veidu un tehniku. Bet pārsvārā tās ir šauri specializētas, kas noslīpē vienu cilvēku apziņas šķautnēm un, bieži vien, ir mērķētas uz kādu noteiktu, teiksim, profesionālu rezultātu. Piemēram, Filipīnu hīleru nodarbības arī ir meditācija kā prakse, kas viņus sagatavo iekļūšanai pacienta ķermenī. Bet tā neaptver visu dzīvi pilnībā, tai ir tikai šauri profesionāla nozīme.

Lielākā daļa no šīm meditācijām ir tehnikas, kas pakāpeniski cilvēku virza uz galveno apziņas pilnveidošanas praksi. Tas ir tāpēc, ka reti kur uzreiz var pieklūt šai praksei, un cilvēks ir spiests virzīties pa kēdīti no viena skolotāja pie otra, un apgūt arvien jaunas un jaunas tehnikas.

Meditācija nekad neaprobežojas pati ar sevi, tā nav pašmērķis, bet sagatavošanas posms tālākai darbībai.

Bieži uzdot jautājumu: "Bet kā uzzināt pašas Garīgās Prakses un tās nesēju skolotāju patiesumu?" Pārbaude vienlaicīgi ir ļoti vienkārša un grūta. Labākais rādītājs vienmēr ir darbi un rīcība. Skaistas, gudras frāzes, fokusi vai mašīja, tie nav tie pierādījumi, uz kuriem vajadzētu balstīties. Tad jau Skolotāju vajadzētu meklēt cirkā starp iluzionistiem vai starp zinātniskās fantastikas rakstniekiem. Īstais brīnuma iemācīt cilvēku dzīvot laimīgi.

Izmainīts Andreja Bašuna raksts no «Zerkalo». 24-30.03.2001.

LITERĀRĀ LAPASPUSE

Skudru sacelšanās vai kā tapa jauna pasaule. Stāsts

Turpinājums. /Aleksa Līva/

Mīļi lasītāji, es gribu tev izstāstīt to vēsturisko posmu, kurš bija noteicošais, lai rastos mūsu tagadējā Skudru Republika. Tāpēc mazliet atkāpsimies laikā un telpā.

Kādriek senos laikos uz Planētas Zeme dominēja viena suga cilvēks. Tā bija laba un ļoti perspektīva dzīvības forma, kura attīstījās līdz tādai pakāpei, ka nonāca zināmā strupceļā. Kā jau tas ir teikts fizikas grāmatās balonu var uzpūst līdz zināmam tilpumam. Kad šis tilpums tiek pārsniegts balons plīst. Tas laikam notika ar cilvēci. Viņi radīja unikālus tehnikas veidojumus. Viņi uzsāka Galaktisko planētu apdzīvošanu. Viņi radīja unikālus mākslas darbus un kultūras pieminekļus. Viņu ļoti pretrunīgajās smadzenēs radās tik sarežģītas kombinācijas, ka tās strādāja vienlaicīgi gan radoši, gan destruktīvi. Tas bija fenomens, kas uz mūžīgiem laikiem paliks noslēpums un raksturos cilvēku sugu kā tādu.

Bet, mēs varam būt pateicīgi cilvēkiem, jo viņi radīja ļoti potenciālus savas sugas mutantus tā bija ārkārtīgi veiksmīga ģenētikas un bioenerģiskās zinātņu kombinācijas attīstība. Tika izveidotas jaunas sugas, jauni veidi, kas galu galā pārspēja paša cilvēka iespējas un cilvēks kā otrsķirīgs lēnām un pakāpeniski izzuda. Un šis nu ir tas vēsturiskais pagrieziens, kad piramīdas virspusē uzkāpa skudrāni.

Sākotnēji tie bija dažādu gēnu mutācijas eksperimenta radīti indivīdi, kuri uzrādīja ļoti labus pārbaudes rezultātus, bet vēlāk atklājās, ka tie ir vienīgie mutanti, kuri ir spējīgi tālāk reproducēties un tās bija cilvēces beigas. Turklat cilvēki vairs nespēja pielāgoties pašu radītajiem dzīves apstākļiem uz Zemes ekoloģija bija izmainīta, civilizācijas sasniegumi sāka darboties pret pašu cilvēku, jaunradītie dažādo enerģiju paveidi iznīcināja veco sugu imunitāti, mikro un makro organismi pieprasīja savu dzīves telpu un tā tālāk un tā tālāk.

Protams, pagāja vēl ilgs laiks, kamēr skudrāni kļuva par galvenajiem Planētas Zemes un arī citu planētu pamatiedzīvotājiem. Un kontinenti tika sadalīti, un citas planētas veiksmīgi kolonizētas un okupētas. Piemēram, Marss, kas šobrīd ir tīrākā planēta visā galaktikā un kurā tiek ražotas vistīrākā un visdārgākā pārtika. Tur attīrīties un atjaunoties brauc visbagātākie un visieteikmīgākie skudrāni, tieši tāds Marss kļuva pateicoties šai sugai. Jaunākā pauaudze, protams, to vairs neatceras.

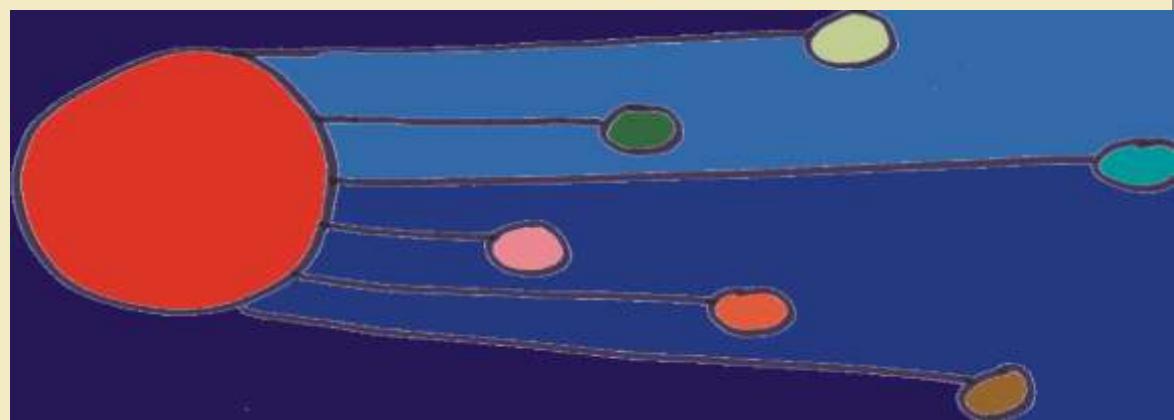
Dzīve gāja uz priekšu.

Skudrāni pārnēma iepriekšējās civilizācijas sadzīves un politiskās tradīcijas, kā arī turpināja aizsāktās Galaktikas kolonizācijas lielo plānu. Tomēr politiskā stratēģija bija jāmaina. Nāca un gāja dažādas Savienības, līdz beidzot dažādu kombināciju rezultātā radās Galaktiskā Raupas Savienība, ko uzskatīja par veiksmīgu un progresīvu sistēmu visām planētām. Un galvenais, tā bija droša sistēma, jo bija dibināta pamatojoties uz psiho-dinamiskās un reaktīvās progresijas metodēm, kas balstījās uz pēdējiem skudrānu smadzeņu un zemapsīnas pētījumu rezultātiem. Šim mērķim pat bija atvēlēta vesels kontinents, kurā notika dažādi eksperimenti un pateicoties tiem, zinātnie pieņēma jaunas formas un attīstījās

ievadīts skudrāna ķermenī tā, ka nomainīt to nebija iespējams (vismaz dzīves laikā nē).

mikroelements, kurā jau no bērniņas tiks iekodēta visa šī pilsoņa aktivitātes. Visss dzīvesstāsts, visi darbi un nedarbi bija šajā mazajā augstvērtīga metāla gabaliņā, kas tika ievadīts skudrāna ķermenī tā, ka nomainīt to nebija iespējams (vismaz dzīves laikā nē).

Un tādā veidā visa Valsts, visi tās iedzīvotāji dzīvoja savu reālo dzīvi un vēl otru - kaut kur, kādam kabinetā, kādā datu bāzē. Bet tā bija laba sistēma. Kontrolējama. Efektīga. Bija jau arī dažas nianses, par kurām runāja tā negribīgi un pusbalsīs. Šie "čipsi" bija vadāmi un ietekmējami no tās pašas datu bāzes, kuras atrašanās vieta tā arī nekad netika noskaidrota. Varbūt, ka tās bija fantāzijas varbūt, ka īstenība. To

ne tikai tās redzamajā daļā, bet galvenokārt bioenerģētiskajā un galaktiski telepātiskajos pētniecības virzienos. Šo žanru nosauca par "rehabilitatīvās bio reprodukcijas ģenētiskās sintēzes terapiju".

Mīļo lasītāj, ja tevi nav nogurdinājusi šī vēstures stunda, tad turpināsim un atgriezīsimies šodienā, t.i., 3071. gadā.

Skudru Republikā tuvojās lielo vēlešanu laiks. Protams, tās nebija tādas vēlešanas, kādas notika aizvēsturiskajos pirmsēras laikos. Tas bija ievērojams notikums, kurā piedalīties gribēja visi Skudru republikas iedzīvotāji. Bet...tas vairs nebija tik viegli. Lai dabūtu mandātu, kurš deva tiesības balsot, vajadzēja izturēt patiešām nopietnus pārbaudījumus. Pasmaidīti tie, kas atcerētos tos senos laiku, kad vēlētājus pierunāja, viņiem draudēja viņus uzpirka, šantažēja un hipnotizēja. Šie laiki bija citādi.- vēlešanas bija prestižs un ļoti ekskluzīvs pasākums. Tie, kas vēlējās tajā piedalīties bija jānolieki eksāmens. Eksamīnēja katru un visus. Visiem skudru republikas pilsoņiem jau dzimstot tika ievadīts viņa personīgais mikroelements, kurā jau no bērniņas tiks iekodēta visa šī pilsoņa aktivitātes. Viss dzīvesstāsts, visi darbi un nedarbi bija šajā mazajā augstvērtīga metāla gabaliņā, kas tika

neviens nezināja, bet Skudru republikā valdīja kārtība un atbildīgos brīzos visa Valsts bija vienota un saliedēta. Un, ja tāda tā nebija, tad tas noteikti bija saskaitīts ar kopīgo datu bāzi.

Tātad tuvojās vēlešanu laiks. Katrs pilsonis vēlējās tajās piedalīties un tāpēc bija spiests iesniegt savu lūgumu un pamatojumu, kāpēc viņš to vēlas darīt. Bija jāatlīdz uz dažādiem jautājumiem, kas reizēm bija pietiekīgi sarežģīti, lai liktu dažām labam pasvīst, aizpildot šīs anketas. Un tie, kas izturēja šo pārbaudījumu bija lepni un ar lielu pašapsīju gāja uz tuvākajiem iecirkņiem, kur viņu personīgajos "čipsošos" tika ierakstīts: "Vēlešanu tests pozitīvs - vēlešanām pielaists". Tālāk jau bija procedūra, kas laika gaitā bija papildināta un uzlabota līdz absolūtai pilnībai. Katrs zināja par ko viņam ir jābalso un nekādas diskusijas vai murgainas politiskās reklāmas kampaņas, kā agrākos laikos, nebija vajadzīgas.

Progresīva bija šī demorfijas forma un katrs skudrāns apzinājās savu nozīmi kopīgas lietas labā. Valsts zēla un plauka.

Turpinājums sekos

"The Briefing" - unikālais kopums

5. decembra projekta "Pēdas" noslēguma pasākumā mūs patīkami pārsteidza grupa "The Briefing", iegūstot ūrijas simpatijas balvu. Jaunie mūziķi par savu grupas nosaukumu saka šādi: "Tas simbolizē to, ko mēs darām, esot uz skatuves, muzicējot, tā ir mūsu katra mūziķa personība, kas kopā veido unikālo kopumu - kopsavilkumu jeb "The Briefing". Grupas sastāvā ir Kristīne Šmitre (vokāls, taustini), Juris Peterlevics (ģitāra, čells), Raimonds Dobelis (bass) un Sandis Volkovs (stāminstrumenti). Grupa savu darbību uzsāka 2002. gada 13. augustā, kad Liepājā satikās Kristīne, Raimonds un Sandis. Pavisam nesen grupai pievienojojās Juris Peterlevics. "Pēdas" nav vienīgais pasākums, kurā "The Briefing" iepriecinājuši klausītājus ar savu mūziku. Grupa šogad piedalījās festivālā "Bildes", un tā regulāri uzstājas Liepājas un Rīgas kafejnīcās un klubos.

Kāds ir Jūsu muzicēšanas mērķis - pašu prieks priekam vai citiem?

Raimonds: Protams, mēs spēlējam savam priekam, un mums ir gandarījums, ja tas sagādā prieku arī citiem.
Juris: Bet tas nav tikai hobījs, tā ir mūsu dzīve un arī darbs.

Par pastāstīt par dziesmu sacerēšanas procesu un katra lomu tajā!

Sandis: Pamatā dziesmu tekstu raksta Kristīne.
Kristīne: Arī muzikālās idejas bieži vien nāk no manis, un tad, kopīgi improvizējot, "The Briefing" tās aranžē un izveido. Tā rodas dziesma.

Par ko pārsvarā rakstāt dziesmas?

Kristīne: Dziesmu teksti ir par attiecībām starp cilvēkiem, tuviem cilvēkiem un sabiedrību vispār.
Juris: Tā ir filozofēšana par lietām un jautājumiem, ar kuriem mēs katrs saskaramies dzīvē.
Raimonds: Tādēļ mums šķiet, ka teksti ir saprotami katram, kurš vēlas tajos ieklausīties.

Kur un kā parasti top jaunas dziesmas?

Kristīne: Kā jau katrā ideja, dziesmas rodas galvā. Situācijas ir ļoti dažadas: gan spontāni, gan, ilgi strādājot, - spiežot tās ārā. Komponēšanas process ir ļoti radošs, tajā brīdi es atslēdzos no pasaules, ikdienas. Tas man ļoti patīk.

Jūs savu mūzikas stilu esat nodēvējuši kā par savdabīgu *contemporary jazz* kokteili. Ar ko šis stils tik savdabīgs, un kāpēc izvēlējāties tieši tādu mūzikas stilu?

Kristīne: *Contemporary jazz* - tas ir mūsdienu džezs. Tā kā mēs nespēlējam klasisko džezu, mēs spēlējam *contemporary jazz*. Ar to izprotam dažādu stilu, kā *soul, latin, jazz, blues* un nedaudz *funk*, sintēzi.

Juris: Parastie klausītāji mūs tikpat parasti asociē ar kaut ko džeziņu.

Un ko domājat par popmūziku? Vai tā jau drīz nebūs sevi izsmēlusi?

Kristīne: Klasicķu izpratnē popmūzika jau sen ir sevi izsmēlusi.
Juris: Bet tā ir populārā mūzika. Tā var būt dažādos žanros. Tā ik pa laikam pamaina savu izpausmi.
Raimonds: Arī džezs kādreiz bija populārā mūzika.
Sandis: Tā neizsiks vienigi tādā ziņā, ka tā ir visienēsigākā. No popmūzikas tiek *taisīta* vieglā naudīņa un ātri dziestošas zvaigznēs.

Jūs esat daudz spēlējuši klubos Liepājā un Rīgā. Vai esat jau ieguvuši popularitāti un zināmu atbalstītāju pulciņu šajās pilsētās?

Raimonds: Jā, protams!
Kristīne: Un pateicoties brīnišķīgajām balvām "Pēdas" konkursā, kļūsim vēl populārāki.

Kādas tad iespējas dod iegūtās balvas piedalīšanās projekta "Pēdas" konkursā?

J: Ētera laiks radio SWH dod labu iespēju aizsniegt klausītājus visā Latvijā.

S: Savukārt ieraksta laiks Latvijas Radio dos iespēju ierakstīt savus nākamos singlus.

R: Mani personīgi ļoti iepriecināja gada abonements žurnālam "Rīgas Laiks".

Kāpēc vispār piedalījāties projekta "Pēdas" konkursā? Vai zāļā ideoloģija Jums ir tuva?

R: Jā, mums patīk dzīvot sakoptā vidē.

K: Piekrītu, esam pieklajīgi un kārtīgi jaunieši (smaids uz lūpām).

Tad jau arī nesmēkējat un nebojājat balsi...

K: Pa retam jau *bungāris* uzvelk kādu dūmu, bet pārējie nesmēkē. Nav ko bojāt veselību un gaisu!

Šogad piedalījāties arī festivālā "Bildes 2004". Kā veicās, un ko piedalīšanās šādā festivālā Jums nozīmē?

J: Interesanti, interesanti...

R: Bija forša sadarbība ar Jāni Stībeli.

S: Skaņa bija kvalitatīva. Tas bija ļoti svarīgi.

R: Patīk *Biļžu* kreklini (smejas).

Esat piedalījušies festivālā "Padod uguni 2003". Vai šajā vasarā arī paredzēts piedalīties kādos festivālos?

R: Jā, plānojam piedalīties pēc iespējas vairāk festivālos un konkursos.

Kur Jums labāk patīk spēlēt - festivālos vai klubos? Kāpēc?

R: Ir patīkami spēlēt gan festivālos gan klubos, jo katrā vietā ir savi specifiskie labumi (smejas).

K: Jā, ir forši spēlēt uz lielā *steidža*, bet man tuva ir arī klubos valdošā intīmā atmosfēra.

Kāds ir Jūsu mērķis Latvijas mūzikas tirgū? Iegūt popularitāti?

R: Vēlamies iegūt stabili vietu Latvijas mūzikas tirgū.

S: Bet, lai to panāktu, viens no kritērijiem neapšaubāmi ir popularitāte.

K: Nedomāju, ka mēs varētu kļūt slīmīgi iedomīgi, jo "godīga" attieksme pret lietām ir jāveido jau pašā sākumā.

Kādi ir Jūsu tuvākie nākotnes plāni saistībā ar grupu?

R: Pilnvērtīgi realizēt iegūtās balvas, pēc iespējas vairāk koncertēt un radīt jaunas kompozīcijas.

J: Spēlēt arvien labāk un labāk un ...

S: Galu galā arī pelnīt *pīķi*.

Vai esat domājuši par albuma izdošanu?

S: Jā, domājam.

R: Ne tuvākajā laikā.

J: Jā!

Kādas ir Jūsu autoritātes Latvijas un pasaules mūzikā?

K: Man personīgi kā vokālistei tās ir dziedātājas Rachell Ferrell, Ericah Badu, Bjork.

R: Latvijā par savām autoritātēm uzskatām Jāni Stībeli, Aivaru Hermanni un Māri Briežkalnu.

Jūs esat arī sabiedriski aktīvi. Piemēram, Sandis regulāri spēlē bungas Liepājas teātra izrādē "Romeo un Džuljeta. Mīts" un grupā "Habemus". Vai šis un arī pārējo biedru aktivitātes netraucē grupas darbībai?

J: Pašlaik mūsu laiku aizņem mēģinājumi un koncerti, tādēļ citas aktivitātes ir pakartotas.

K: Bet, protams, savu laiku ziedojam arī dažādām izklaidēm un atpūtai.

S: Katrā ziņā darbība grupā ir prioritāte.

Kādas ir jūsu intereses ārpus darbības grupā?

K: Mēs ar Raimondu esam kino mīli. Mums patīk labas un kvalitatīvas filmas.

R: Es arī daudz lasu dailliteratūru.

S: Man patīk darīt neko, klausīties vecas, skaistas plates uz plašu atskapotāja.

R: Juris klausās U2.

Agnija Kazuša

SLUDINĀJUMI

LOK izsludina vizuālās mākslas konkursu par lūsi kā olimpiskās komandas talismanu

Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK) izvēlējusies LŪSI kā Latvijas olimpiskās komandas talismanu turpmākajām Olimpiskajām spēlēm un izsludina lūša - olimpieša zīmējumu konkursu.

"Lūsis par talismanu izvēlēts pateicoties mūsu olimpiešu Lūšu dinastijai, kurā titulētākais ir Jānis Lūsis, kā arī tādēļ, ka lūsis dzīvo Latvijas mežos, ir veiks un aktīvs gan ziemā, gan vasarā," paskaidroja LOK prezidents Aldons Vrubļevskis.

Konkursa dalībniekiem pēc iespējas interesantāk jāattēlo lūsis saistībā ar olimpiskajiem sporta veidiem. Darbs jāiesniedz LOK līdz 2005.gada 31.oktobrim. Papildus zīmējumiem var izgatavot arī lūša siluetus vai figūriņas.

Konkursa darbus izvērtēs komisija, kuras sastāvā būs sportisti - olimpieši, LOK un Latvijas Olimpiskās vienības pārstāvis, kā arī LOK sponsoru pārstāvis, vizuālās mākslas pedagogs un profesionāls mākslinieks.

Labākā darba autors vai ne vairāk kā divas personas, ja uzvarēs autoru kolektīvs, balvā no LOK un SIA "EXPRESS TRAVEL" saņems ceļazīmi braucienam uz Ziemas Olimpiskajām spēlēm Turīnā 2006.gada februārī.

NOLIKUMS

LATVIJAS OLIMPISKĀ KOMITEJA
sadarbībā ar Turīnas 2006.gada Ziemas Olimpisko spēļu biļešu
oficiālo izplatītāju SIA "EXPRESS TRAVEL"
izsludina vizuālās mākslas konkursu

"Par lūsi kā Latvijas Olimpiskās komandas talismanu"

Konkursa mērķis -

sekmēt Olimpiskās kustības un kultūras nozaru sadarbību
izveidot Latvijas Olimpiskās komandas talismanu.

Konkursa laiks - 2004.gada 15.novembris - 2005.gada 31.oktobris (posta zīmogs).

Konkursa dalībnieki - nav ierobežojumu.

Konkursa norise - dalībnieki savus darbus var iesūtīt **līdz 2005.gada 31.oktobrim** (posta zīmogs) Latvijas Olimpiskajā komitejā; adrese - Elizabetes ielā 49, Rīgā, LV 1010, ar norādi konkursam "Talismanš", vai personīgi iesniegt Latvijas Olimpiskajā komitejā darba dienās no pulksten 9.30 līdz 16.30.

Konkursa tēma **"Lūsis Olimpiskās komandas talismans".**

Konkursa dalībnieks pēc iespējas interesantāk zīmē to, ar ko viņam saistīs lūsis un olimpiskie sporta veidi.

Konkursa dalībnieki zīmē darbus sev izvēlētajā vizuālās mākslas tehnikā A 4 vai A 3 formātā, papildus zīmējumiem var izgatavot arī siluetus vai figūriņas (lelles, skulptūriņas utml.).

Darba pieteikuma noformēšana -

Konkursa darbam lūdzam klāt pievienot precīzu informāciju par darba autoru.

Jānorāda:

1. vārds/uzvārds (ja autoru kolektīvs ziņas par katru dalībnieku)

2. vecums

3. skola, kurā mācās (ja darbs veidots skolā), augstskola vai darba vieta;

4. pedagoga vārds/uzvārds, kura vadībā darbs veidots (ja darbs veidots pedagoga vadībā);

5. kontaktadrese un/vai e-pasta adrese un/vai fax nr.un kontakttālrunis.

Anonīmi darbi un darbi bez informācijas par kontaktēšanās iespējām netiks vērtēti.

Konkursam neiesūtīt pārkopētus darbus. Lūdzam iesūtīt kvalitatīvus un pabeigtais darbus. Darbi, kas būs bojāti vai nepabeigti, netiks vērtēti.

Vērtēšana un apbalvošana - konkursa darbus izvērtēs komisija, kuras sastāvā ir 3 sportisti - olimpieši, 2 LOK pārstāvji, 1 Latvijas Olimpiskās vienības pārstāvis, 1 LOK sponsoru pārstāvis, 1 vizuālās mākslas pedagogs un 1 profesionāls mākslinieks.

Desmit (10) interesantākie darbi tiks izstādīti Latvijas Olimpiskajā komitejā laika posmā no 2005.gada 11.novembra līdz 2005.gada 30.decembrim.

Piecu (5) labāko darbu autori tiks apbalvoti ar īpašām LOK un SIA "EXPRESS TRAVEL" balvām. Šie darbi tiks attēloti pasākumam veltītā plakātā - apliecinājumā, ko saņems katrs konkursa dalībnieks.

Labākā darba autors vai ne vairāk kā divas personas, ja uzvarēs autoru kolektīvs, balvā no LOK un SIA "EXPRESS TRAVEL" saņems ceļazīmi braucienam uz Ziemas Olimpiskajām spēlēm Turīnā (Itālija) 2006.gada februārī.

Ar labākā darba autoru(i) vai autoru kolektīvu var tikt noslēgts līgums par darba izmantošanu Latvijas Olimpiskās komandas talismaņa izveidošanā.

Balvas tiks pasniegtas Latvijas Olimpiskajā komitejā 2006.gada 18.janvārī.

Visi darbi ir Latvijas Olimpiskās komitejas īpašums un tie netiek atdoti iesniedzējiem.

Vēlot veiksmi un cerot uz veiksmīgu sadarbību,

LOK prezidents
Aldons Vrubļevskis

Austrumu ezoteriskās līdzības

Baiazids.

Baiazids rakstīja savā biogrāfijā: "Kad es biju jauns, visu manu līgšanu pamatā bija vēlēšanās izmainīt pasauli. Es lūdzu: "Dievs, dod man spēku, lai es varētu izmainīt pasaulli!" Man likās, ka viss ir nepareizi. Es biju revolucionārs un vēlējos izmainīt Zemes vaibstus.

Kad pienāca brieduma gadi, es sāku lūgt šādi: "Šķiet, tas bija par daudz - dzīve izslīd man no rokām. Ir pagājusi gandrīz puse mūža, bet es neesmu izmainījis nevienu cilvēku. Tāpēc, ak, Dievs, atļauj man izmainīt manu ģimeni!"

Taču, kad kļuvu vecs n apzinājos, ka arī ģimene ir pārāk daudz, tad es sapratu, ka, ja man izdosies izmainīt sevi, ar to būs pilnīgi pietiekami, vairāk, nekā pietiekami. Tagad es lūdzu tā: "Dievs, es esmu sapratis un vēlos izmainīt sevi, atļauj man vismaz to!"

Un Dievs man atbildēja: "Tagad vairs nav palicis laika. Tev par to vajadzēja domāt pašā sākumā."

Bagātība un gudrība.

Reiz kāds ļoti bagāts cilvēks uzaicināja mistiķi Bālu Šemu apciemot viņa pili. Pils bija neparasti grezna. Gluži vai šedevrs! Tā burtiski lūza no visām iespējamām dārglietām: paklāji, gleznas, antīki mākslas priekšmeti, dažādu laikmetu mēbeles...

Bagātnieks vadāja Meistaru no vienas istabas uz citu. Pils apskate ieilga vairākas stundas - celtne bija milzīga. Bagātnieks nebeidza lielīties. Viņš jutās ļoti apmierināt.

Parādījis visu pili, saimnieks, skatīdamies Meistaram acīs pajautāja: "Nu, kāds iespaids palika?"

Bāls Šems atbildēja: "Tas, ka pasaule ir tik stabila, lai izturētu tādas milzīgas pils smagumu un piedevām vēl tevi, patiesi atstāja uz mani lielu iespaidu."

Ticība un neticība.

Krišna sēdēja savā namā pie galda. Viņa karaliene Rakmini pasniedza ēdienus. Pēkšņi Krišna atstūma šķīvi, piecēlās un caur dārzu izskrēja uz ielas. Rakmini satraucās un skrēja viņam pakaļ. Pusceļā viņa sastapās ar Krišnu, kurš atgriezās mājās.

Ienācis mājā, viņš apsēdās pie galda un, it kā nekas nebūtu noticis, turpināja maltīti. Rakmini satraukta viņam jautāja: "Kas noticis? Kāpēc tu tik negaidīti pārtrauci pusdienot un izskrēji uz ielas?"

Krišna atbildēja: "Es sajutu, ka vienam no maniem skolniekiem vajadzīga palīdzība, visa viņa būtne mani sauca. Viņu bija aplenkuši ciemata iedzīvotāji, kuri to dažādi apvainoja un apmētāja akmenēm. Taču viņš neaizsargājās, bet stāvēja un lūdza."

Rakmini izbrīnīta vaicāja: "Tad kāpēc tu negāji viņam palīgā, bet pusceļā griezies atpakaļ?"

Krišna atbildēja: "Sākumā, kamēr viņš neaizsargāts stāvēja ļaužu priekša, kuri viņam draudēja, visa Esamība bija gatava viņu sargāt, taču, kad viņš neizturēja un pacēla akmeni, lai aizsargātos, es sapratu, ka viņš ir izlēmis paļauties uz saviem spēkiem."

Patiesa mīlestība.

Reiz Buda ar saviem skolēniem atpūtās koku vēsajā paēnā, pie viņa pienāca kāda kurtizāne. Tikiši viņa ieraudzīja dieviško seju, kura staroja debesu dailumā, viņa tajā iemīlējās un ekstāzē atpletusi rokas apkampienam, iesaucās: "O, Visuskaistais, starojošais es tevi mīlu!"

Skolnieki, kuri bija devuši atsacīšanās solījumu, bija dzīļi izbrīnīti, izdzirdot, ka Buda saka kurtizānei: "Es arī tevi ļoti mīlu, taču, mīlotā, lūdzu, nepieskaries man šobrīd!"

Kurtizāne jautāja: "Jūs mani saucat par mīloto un es mīlu jūs, tad kāpēc gan jūs man liedzat sev pieskarties?"

Lielais Meistar atbildēja: "Mīļā - patlaban nav īstais laiks, es atrākšu pie tevis vēlāk. Es vēlos pārbaudīt savu mīlestību."

Skolnieki bija neizpratnē - vai tiešām Skolotājs iemīlējies kurtizānē?

Pēc vairākiem gadiem, kad Buda meditēja kopā ar saviem skolniekiem, viņš pēkšņi iesaucās: "Man jāiet, mana mīlotā mani sauc, tagad es patiešām esmu viņai vajadzīgs."

Skolnieki steigšus sekoja Budam, kurš kā viņiem likās, bija iemīlējies kurtizānē un skrēja, lai ar viņu satiktos.

Visi kopā viņi nonāca pie koka, kur pirms dažiem gadiem bija satikuši kurtizāni. Viņa bija tur. Viņas kādreiz skaistai ķermenis bija pārklāts čūlām. Skolnieki samulsuši apstājās, bet Buda paņēma viņas izmocīto ķermenī uz rokām un nesa uz slimnīcu, sacīdams: "Mīlotā, lūk, esmu atrācis, lai pārbaudītu savu mīlestību pret tevi un izpildītu savu solījumu. Es ilgi gaidīju iespēju pārbaudīt savu patiesās jūtas pret tevi, jo es mīlu tevi, kad visi citi pārstājuši tevi mīlet, es tevi apkampju, kad neviens no taviem draugiem nevēlas tev pieskarties.

Izveseļojusies kurtizāne pievienojās Budas mācekļiem.

SAUDZĒSIM UN RŪPĒSIMIES PAR DABU, jo mēs esam daļa no tās!

Sūtiet savus priekšlikumus un idejas, kā arī informāciju par to kas notiek mūsu apkārnē.

Mūsu adrese: "Projekts Pēdas", Elizabetes 49, LV 1010; e-pasts: pedas@pedas.lv, telefons 9835605, fakss 7240178.

KOMIKSS

MŪSU ĢENERĀLSPONSORS

MŪSU SPONSORI UN ATBALSTĪTĀJI

**OLIMPIISKĀ
SKONTO HALLE**

Paldies visiem, kas mūs atbalsta!

Šī avizite ir bez maksas. Izlasī pats un iedod izlasīt citiem!